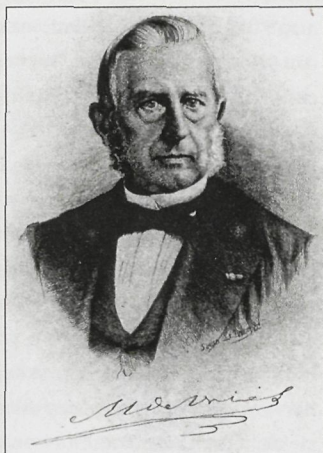

Zoals gezegd, als student in de godgeleerdheid had hij onder het gehoor gezeten van Matthias de Vries. Theologen immers moesten een kandidaats-examen in de letteren doen voor ze tot de eigenlijke theologische studie werden toegelaten. Dat examen kon na het tweede jaar worden afgelegd en omvatte ook Nederlands.

De Vries gaf in de jaren 1855-1862 colleges over Nederlandsche spraakkunst, stijl, Middelnederlands, zeventiende-eeuws, vaderlandse geschiedenis, Gotisch en Angelsaksisch. Sommige studenten hoorden hem twee, drie jaar ofschoon een jaar voldoende was voor een testimonium. Bram Kuyper deed lang over de literaire vooropleiding en stelde de theologische studie uit. Z'n kandidaats letteren deed hij *summa cum laude*, nog voor het eind van zijn derde studiejaar.

Als hoogleraar maakte De Vries een grote indruk op de Leidse domineeszoon. Het genoeg was wederzijds, want De Vries zag veel in de jonge student. Tussen De Vries en Kuyper ontspon zich een correspondentie die zich over vele jaren zou uitstrekken. "Laat die deftige titulatuur varen, en noem mij eenvoudig *Amice*, gelijk ik U", schrijft De Vries in een brief van eind januari 1865. "En zoo ik het aandorst om ook in onzen kring de Nederlandsche taal te onderwijzen, het was omdat De Vries mij voor onze heerlijke moedertaal bezielde had met eene liefde, die nooit kan wegsterven in mijn hart", bekent Kuyper na het overlijden van zijn Leidse leermeester in 1892. Als De Vries hem in 1865 verheugd schrijft over de benoeming van een van Kuypers jaargenoten tot hoogleraar Nederlands in Groningen, voegt hij eraan toe dat zijn vreugde nog verdubbeld zal worden, "zoodra ik ook U als collega begroeten

Portret van
M. de Vries.